

forslag, lovforslag nr. 157 B, som ligger i udvalget.

Jeg er sådan set enig i, at man burde kunne finde en løsning på det her. Jeg mener, at der skal være nogle, hvad skal jeg kalde det, det er så grimt at sige sanktioner, men altså et eller andet, så folk ved, at der sker noget, hvis de ikke opfylder kravene.

Til gengæld vil jeg sige: Jeg ser også meget gerne, og det er jo det, miljøministerens forhandlinger og også fødevarerministerens, hvis han eller hun har deltaget i det her, går ud på: Vi vil jo helst lave det her i mindelighed, og selv om der har været støj på linjerne mange gange, så får man altså mest ud af landbruget, hvis man forhandler sig til rette med dem.

Det synspunkt har jeg forståelse for. Det kan ikke nytte, at man laver de dér skrivebordsløsninger og trækker dem ned over hovedet på folk, for de reagerer lige modsat; vi har købt det argument og må så bare håbe, at det, vi kan nå frem til her, hjælper.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens opfattelse ligger fremtiden for dansk fødevarerproduktion i nøgleordene økologi og kvalitet. Der er kolossale muligheder, hvis man satser på økologi og kvalitet, men der er ikke ret store muligheder for fremtiden, hvis man stadig væk kører på støtten og på sprøjten.

Det er vel sådan set sådan, som det ligger for dansk landbrug, og hvis man kender sin besøgelsestid, ja, så står vejen åben. Kender man den ikke, ja, så ryger man simpelt hen ud af sidste division, og det er en tid nu, hvor dansk landbrug kommer til at træffe det valg, også fordi der kommer nye bioteknologiske produkter ind på markedet, ikke mindst de gensplejsede, som stiller dansk landbrug og dansk fødevarerproduktion over for et valg: Vil man have en økologisk høj kvalitetsproduktion, eller vil man underlægge sig gensplejsningen?

Der er meget, der tyder på, at det kan blive ganske svært at få begge dele. Det bliver sandsynligvis et valg. I hvert fald vil introduktionen af gensplejsede fødevarer i Danmark, som regeringen jo desværre arbejder for, medføre en sådan fordyrelse af økologisk produktion, bl.a. fordi der skal være store sikkerhedszoner rundt om en gensplejset mark for at forhindre spred-

ning til økologi, måske op til en sikkerhedszone på 10 km. Det vil blive rasende dyrt at sikre.

Derfor er selve livseksistensen for dansk landbrug i øjeblikket truet af EU, af WTO og af den danske regering, som jo vil åbne for gensplejset produktion i kommerciel skala i Danmark. Hvis den nye udsætningslov vedtages til efteråret i EU, ja, så vil den gensplejede produktion i større skala på markerne i Danmark kunne starte fra ca. år 2002, måske 2003, afhængig af hvornår ikrafttrædelsen vil være, og så kan man altså se begyndelsen til enden for dansk landbrug.

Det, jeg siger her, lyder måske en lille smule dramatisk, men i virkeligheden er det situationen, og det, der er så fortvivlende, er, at regeringen helt lukker øjnene for det problem, vi står over for, har underkastet sig den generallinje, der ligger fra Europa-Kommissionen og WTO om indførelse af gensplejsning, og stort set i virkeligheden har opgivet at gøre mere ved den sag.

Det underminerer jo alt det andet, som man ellers siger man så gerne vil gøre så godt, og vi savner jo fuldstændig i redegørelsen fra ministeren det, som er det mest fundamentalt afgørende problem lige for tiden. Det er sådan set, så vidt jeg kan se, stort set ikke nævnt. Der er nogle bemærkninger om WTO, de er særdeles kryptiske, og de afspejler hele problemet i redegørelsen fra regeringen, nemlig at den faktisk savner retning.

Det er vel også derfor, regeringen ikke har været i stand til at fremsætte et forslag til vedtagelse her i dag, og at regeringen heller ikke er i stand til at vælge imellem de to andre forslag, der ligger. Der ligger jo nu i Folketingssalen fra hver sin side, fra venstrefløjen og fra de borgerlige, to klart formulerede fødevarerpolitiske linjer. En, som prioriterer økologi og kvalitet, og en, som prioriterer erhvervsstøtte og forgyldelse af kapitalejerne. Det er jo til at tage og føle på; der ligger to klare muligheder.

Hvad regeringen derimod egentlig vil, synes jeg fremstår som et forholdsvis åbent spørgsmål. Det kan så godt være, som fru Vibeke Peschardt siger, at der er gået kage i forhandlingerne om vedtagelser, det skal jeg jo ikke kunne sige, jeg har ikke været inddraget i nogen forhandlinger. Hvis der har været nogen, så ved jeg ikke, hvad der er foregået, og hvad der eventuelt måtte være gået kage i, men man kan da i hvert fald konstatere, at regeringen ikke i forbindelse med forberedelsen af denne her de-